

Respect pentru oameni și cărți

Daniil Harms, *Literaturnie anekdoti*, 2000

© 2002, 2007, 2017 by Editura POLIROM, pentru
prezenta traducere

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezentă o incălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă: Kazimir Malevici (1878-1935), *Tărani*, 1932

www.polirrom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1,
et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

HARMS, DANIIL

Mi se spune capucin / Daniil Harms; trad. din lb.
rusă și note de Emil Iordache. – Iași: Polirom, 2017

ISBN print: 978-973-46-6814-4

ISBN eBook: 978-973-46-6908-0

ISBN PDF: 978-973-46-6909-7

I. Iordache, Emil (trad.)

821.161.1

Printed in ROMANIA

DANIIL
HARMS

Mi se spune capucin

Proză, scenete, fragmente

Traducere din limba rusă
și note de Emil Iordache

POLIROM
2017

Întimplări 5

1. Caietul albastru, nr. 10	7
2. Întîmplări	8
3. Bătrînele căzătoare	9
4. Sonet	10
5. Petrov și Kamarov	12
6. Iluzie optică	13
7. Pușkin și Gogol	14
8. Tîmplarul Kușakov	16
9. Cufărul	18
10. Întîmplare cu Petrakov	20
11. Istorie cu bătăuși	21
12. Visul	22
13. Matematicianul și Andrei Semionovici	24
14. Tânărul care l-a uimit pe paznic	27
15. Patru ilustrații ale faptului că o idee nouă îl zăpăcește pe omul nepregătit pentru ea	29
16. Pierderile	31
17. Makarov și Petersen (nr. 3)	33
18. Linșajul	35

19. Întîlnirea	36
20. Un spectacol cu ghinion	37
21. Trosc!	38
22. Ce se vinde acum în magazine	40
23. Maşkin l-a omorât pe Koşkin	42
24. Somnul îl întărăită pe om	44
25. Vinătorii	46
26. Un episod istoric	49
27. Fedea Davidovici	53
28. Anecdote din viaţa lui Puşkin	56
29. Începutul unei foarte frumoase zile de vară	58
30. Pakin şi Rakukin	60
<i>Elizaveta Bam</i>	63

<i>Schițe, scenete, fragmente</i>	99
Obiecte și figuri descoperite de Daniil Ivanovici Harms	101
O chestie	105
Spada	111
Subiect pentru o povestire	120
Cele 11 afirmații ale lui Daniil Ivanovici Harms	121
Lumea	123
Baroana și Călimara	125
Zero și nul	128
Despre cerc	130
Dimineața	133
Foma Bobrov și consoarta sa	139

Din carnetele de însemnări	143
Despre faptul că fumatul este dăunător	150
Cum am zăpăcit un anturaj	152
Diferența de înălțime între soț și soție	161
O persoană abjectă	162
Passacaglia nr. 2	164
Studiu multilateral	166
Scenetă din viață	169
Caietul	171
Un nou scriitor talentat	173
Pictorul și ceasul	175
Cădere	176
Aventurile unui caterpilar	179
Victoria lui Mișin	180
Reabilitarea	184
<i>Bătrîna</i>	187

1. Caietul albastru, nr. 10

Trăia odată un ins roșcat, care nu avea ochi și urechi. Nu avea nici păr, aşa că doar conventional se spunea că-i roșcat.

Nu putea vorbi, căci nu avea gură. Nicinăs nu avea.

Nu avea nici măcar mîini și picioare. Nici pînțe ce nu avea, nici spinare, nici șiră a spinării nu avea, nici un fel de măruntaie. Nu avea nimic! Așa că nu se știe despre cine-i vorba.

Mai bine să nu mai vorbim despre el.

<7 ianuarie 1937>

2. Întîmplări

Odată Orlov s-a ghifituit cu mazăre pisată și a murit. Iar Krilov, aflind de asta, a murit și el. Cît despre Spiridonov, el a murit de la sine. Iar soția lui Spiridonov a căzut de pe bufet și a murit și ea. Copiii lui Spiridonov s-au înecat în iaz. Bunica lui Spiridonov a dat în patima beției și și-a luat lumea în cap. Iar Mihailov a încetat să se mai pieptene și s-a îmbolnăvit de rapă. Iar Kruglov a desenat o femeie cu bici și a înnebunit. Iar Petrov a primit prin telegraf patru sute de ruble și a început să se dea atît de mare, încît i s-a făcut vînt din slujbă.

Oameni cumsecade și nu se pricep să prindă rădăcini.

<22 august 1936>

... ne opream să începeam să ne contracareză, după părerea unora, urma 7, iar după părerea altora - 8.

Nicăieri nu am întâlnit multă vicență, dar, din

înțeles, un copil nu prăbușit de pe o bancă

nu poate să moară. Asta ne-a

apoi am plecat pe la casele noastre.

Din prea multă curiozitate, o bătrînă a alunecat pe fereastră, s-a prăbușit și s-a zdrobit.

Pe fereastră s-a aplecat altă bătrînă și a început să se uite în jos la cea zdrobită, dar din prea mare curiozitate a alunecat și ea, s-a prăbușit și s-a zdrobit.

Apoi, de la fereastră s-a prăbușit a treia bătrînă, apoi a patra, apoi a cincea.

După ce s-a prăbușit și cea de-a șasea bătrînă, mi s-a urit să mă tot uit la ele și m-am dus la Piața Malțevski, unde, se zice, cineva i-a dăruit unui orb un fular tricotat.

<1937>

... ne opream să ne contracareză, după părerea unora, urma 7, iar după părerea altora - 8.

4. Sonet

Mi s-a întâmplat ceva extraordinar: am uitat care cifră este mai întâi, 7 sau 8.

M-am dus la vecini și i-am întrebat ce părere au în această privință.

Mare mi-a fost uimirea când am descoperit subit că nici ei nu-și pot aminti ordinea numărătorii. 1, 2, 3, 4, 5 și 6 – asta o țin minte, dar au uitat ce urmează.

Ne-am dus cu toții la magazinul comercial „Alimentara“ din colțul străzilor Znamenskaia și Basseinaia și am întrebat-o pe casieră despre nelămurile noastră. Casiera a zîmbit trist, a scos din gură un ciocanel și, mîncindu-și puțin nasul, ne-a spus:

— După părerea mea, șapte vine după opt, în cazul în care opt urmează după șapte.

I-am mulțumit casieriei și, bucuroși, am ieșit fuga în stradă. Dar aici, gîndindu-ne la cele spuse de casieră, ne-am întristat din nou, fiindcă vorbele ei ni s-au părut lipsite de orice sens.

Ce să facem? Ne-am dus în Grădina de Vară și ne-am apucat să numărăm copaci de acolo. Dar ajungînd cu numărul pînă

la 6, ne opream și începeam să ne contrazicem: după părerea unora, urma 7, iar după părerea altora – 8.

Ne-am fi ciorovăit multă vreme, dar, din fericire, un copil s-a prăbușit de pe o bancă și și-a spart amîndouă maxilarele. Asta ne-a distras de la ceartă.

Apoi am plecat pe la casele noastre.

<12 noiembrie 1935>

Semion Semionovici, învățătoare și doară, se uită la pînă și vîrde din nou că în tîrziu și îl arată pușca.

Semion Semionovici, învățătoare și ochelarii, se uită la pînă și vîrde din nou că în tîrziu și îl arată pușca.

Semion Semionovici, învățătoare și ochelarii dă la bîcă, se uită la pînă și vîrde că în pînă nu este nimic.

Semion Semionovici, învățătoare și ochelarii dă la bîcă, se uită la pînă și vîrde că în pînă nu este nimic.

Semion Semionovici, învățătoare și ochelarii, se uită la pînă și vîrde din nou că în pînă stă un tîrziu și îl arată pușca.

Semion Semionovici nu dormăște să încoreze acestul lucru și în urmă că locul respectiv este o înălțime opacă.

Respect pentru oameni și cărți și mașini
sunt o cărătură a căreia nu există
niciună altă.

5. Petrov și Kamarov

PETROV:
Hei, Kamarov, ia sari!
Hai să prindem țintări¹!

KAMAROV:
Nu, la asta sănsem profani,
Mai bine prindem motani!

Ne-am dus cu noi la magazinul românesc de
Alimentare², din colțul străzilor Zemenea
veche și București și am închiriat-o pe casiera
despre măncărura noastră. Casiera a sunat
înălț, și acon din gură un cincinel și, mis-
cându-și piciorul egual, ne-a spus:

După patru ore, septă vine după
peste și patru ore, care opt urmăzuă după septă.

J-am întâlnit curios și bucuros, am
făcut rîsu și surda. Dar aici, gândindu-ne
la cele spuse de casieră, nu-am înțeles din
nou, fiindcă vorbele ei ni s-au părut lipsite
de orice sens.

1. În original, joc de cuvinte: numele Kamarov și komarov (țintări, la acuzativ) se pronunță la fel.
2. Ne-am dus la Grădina de

GOGOL (ridicându-se): Poardă! (Mergă, se
impiedică de fuscul și cade.) Fuscul
PUSHKIN (ridicându-se): Drapel! (Mergă, se
impiedică de Gogol și cade). R. Gogol

GOGOL (ridicându-se): Portelan! (Cea în culise)

Din oficiu, De Rusă, înainte într-o sală

CORINA

Semion Semionovici, punindu-și ochelarii, se uită la un pin și vede: în pin stă un țăran și îi arată pumnul.

Semion Semionovici, luîndu-și ochelarii de la ochi, se uită la pin și vede că în pin nu stă nimeni.

Semion Semionovici, punindu-și ochelarii, se uită la pin și vede iar că în pin stă un țăran și-i arată pumnul.

Semion Semionovici, luîndu-și ochelarii de la ochi, se uită la pin și vede că în pin nu stă nimeni.

Semion Semionovici, punindu-și iar ochelarii, se uită la pin și vede din nou că în pin stă un țăran și-i arată pumnul.

Semion Semionovici nu dorește să dea crezare acestui fenomen și consideră că fenomenul respectiv este o iluzie optică.

<1934>

7. Puşkin și Gogol

GOGOL (cade din culise în scenă și zace cu mîntile).

PUŞKIN (iese, se împiedică de Gogol și cade):

Drace! De Gogol m-oi fi împiedicat!

GOGOL (ridicîndu-se): Ce porcărie! Nu te lasă să te odihnești! (Merge, se împiedică de Pușkin și cade.) Nu cumva m-oi fi împiedicat de Puskin!

PUŞKIN (*ridicîndu-se*): N-are omul parte de nici o clipă de liniște! (*Merge, se împiedică de Gogol și cade.*) Drace! Te pomenesc că iar am dat peste Gogol!

GOGOL (ridicîndu-se): Veşnic se iubeşte cîte o piedică! (Merge, se poticneşte de Puşkin si cade.) Ce porcărie! Iar Puskin!

PUSKIN (ridicîndu-se): Astă-i golănie! Golănie curată! (Merge, se împiedică de Gogol și cade.) Drace! Iar Gogol!

GOGOL (*ridicîndu-se*): Astă-i curată bătaie de joc! (Merge, se împiedică de Pușkin și cade.) Iar m-am poticnit de Puskin!

PUSKIN (*ridicîndu-se*): Ei drăcie! Chiar că și-a băgat dracul coada! (*Merge, se împiedică de Gogol și cade.*) Am dat peste Gogol!

GOGOL (*ridicîndu-se*): Porcărie! (Merge, se împiedică de Puskin și cade.) Puskin!

PUŞKIN (ridicîndu-se): Drace! (Merge, se împiedică de Gogol și cade). E Gogol!

GOGOL (ridicîndu-se): Porcărie! (Iese în culise.)

Din afara scenei se aude vocea lui GOGOL:
„De Puskin m-am împiedicat!“

CORTINA

<20 februarie 1934>

8. Tîmplarul Kușakov

A fost odată un tîmplar. Îl chama Kușakov.

Într-o bună zi a ieșit din casă și s-a dus la prăvălie să cumpere clei de tîmplărie.

Era moină și strada era alunecoasă. Tîmplarul făcu vreo cîțiva pași, alunecă și căzu, rânindu-se la frunte.

— Eh! spuse tîmplarul, se ridică, se duse la farmacie, cumpără un plasture și și-l lipi pe frunte.

Dar cînd ieși în stradă și făcu vreo cîțiva pași, alunecă iar, căzu și își răni nasul.

— Ptiu! spuse tîmplarul, se duse la farmacie, își cumpără un plasture pe care și-l lipi pe nas.

Apoi ieși iar în stradă, alunecă din nou, căzu și își răni un obraz.

Fu nevoie să meargă iar la farmacie și să-și pună un plasture pe obraz.

— Iată despre ce-i vorba, ii spuse farmacistul tîmplarului. Cădeți des și vă răniți, aşa că vă sfătuiesc să cumpărați cîțiva plasturi.

— Nu, spuse tîmplarul, n-o să mai cad!

Dar, după ce ieși în stradă, alunecă din nou, căzu și se răni la bărbie:

— Polei parșiv! strigă tîmplarul și dădu iar fuga la farmacie.

— Vedeți? ii spuse farmacistul. Iar ati căzut.

— Nu! strigă tîmplarul. Nu vreau să aud nimic. Dați-mi mai iute un plasture!

Farmacistul ii dădu plasturele; tîmplarul și-l lipi pe bărbie și fugi acasă.

Dar cei de acasă nu-l recunoscură și nu-i dădură drumul în apartament.

— Sînt tîmplarul Kușakov! strigă tîmplarul.

— Nu mai spune! i se răspunse din apartament, după care cei dinăuntru ferecară ușa cu cîrligul și cu lanțul.

Tîmplarul Kușakov stătu un timp pe scară, scuipă și ieși în stradă.

<1935>